

кара да броят кога играйтъ. Тѣй сящо учительтъ може да имъ даде понятие и за мѣрката. Това са достига ето какъ: учительтъ дава на дѣцата по една прѣчка отъ различна величина, които може да назове аршинчета, и ги кара да мѣрйтъ съ тѣхъ дворътъ или классътъ. У одного напр. ще излѣзе 20 арш., а у другияго — 15; това различіе ще възбуди любопитството на ученицитъ и тѣ непременно ще питатъ учительтъ, отъ що е произлѣзло това. Тогава учительтъ ще имъ обясни, че това е произлѣзло отъ неравенството на аршиннитъ.

Подирь нѣколко такива бесѣди, треба тѣй сящо въ видѣтъ на бесѣдата да са запознайтъ дѣцата съ частитъ, отъ които сж съставени буквитъ? Ето за примѣръ една такава бесѣда.

Подирь като са запознае учительтъ съ ученицитъ си, треба тогава да ги повика да станатъ сичкитъ и да направѣтъ полукругъ около черната дьска, а той да бжде въ срдѣжтѣ на този полукругъ. Подирь това учительтъ зема тибширьтъ въ ржка и пита: какво е въ ржката ми? — Тибширь. — Съ коя ржка съмъ го уловилъ? — Съ дьсната. Послѣ това учительтъ пише на дьската точка и пита: какво написахъ? — Капчица. Учительтъ ще имъ обясни, че това са нарича *точка*. Подирь това учительтъ са обръща къмъ сичкитъ классъ и пита: какво е това. Сичкитъ изъ единъ гласъ отговарѣтъ: *точка*. Подирь това, учительтъ кара сѣки единъ ученикъ да му напише точка. Подирь това затрива едната точка и написва двѣ